

Ο ΒΙΟΛΩΝΙΣΤΑ

τους.

Φυσικά αύτά τα κακά παιγνίδια κάθε μέλλον πενχίαναν από μια προσέγγιση μεταξύ της μητριαῖς και της κόρης. Ή έχθρα τους γινέταινε καθημερινώς δεκτή. Τού κάρον ό Ζόφφερ φρεσκάθευσε να συμβούλευε την κόρη του.

— Γιατί θέρεσαι έτσι ; Τη ρωτούσε. Μήπως αύτη πού άντυκατέστησε την μητέρα σου δεν έχει τα ίδια χαροπατα μ' αυτή ; Μήπως δεν φέρεται σύ νά ήσουν δική της κόρη ; Γιατί λοιπόν κάνεις όλες αυτές τις υλικερές αστειότητες που είναι άναξιες μας καλοκανθορμένης κόρης. Σὲ προειδοποιώ δει αὖτε έξακολούθησε αύτη τη διαγωγή θ' ἀναγκασθώ νά σου φευχθῆ αυτηρά. «Εχεις γίνει ολότελα ανυπόφορη. Υποσχέσου μου διτή θ' αλλάξεις διαγωγή !

Η άγάπη του πατέρα και της κόρης, δύος είπαμε, ήταν πολλά μεγάλη και ό Ζόφφερ το βράδυ πού της είπε αυτή τά λόγια φαινόνταν τόσο λυπημένος, ώστε η Σολάνης ώρκιστηκε νά άλλαξε τρόπους. Και πράγματι, για κάμποσο διάστημα, φαίνονταν διτή κατέβιλα προστάθεις για νά φέρεται καλά στη μητρινά. Δέκα της έρχονται πάι, δύνανταν τήρησε, βλέμματα μίσους, ούτε έκανε τάχι, πώς δέν τη βλέπει για νά μη τη χαιρετίσῃ δύνανταν σε καμιά κάμαρη, δύνανταν αυτή. Είχε άρχισει σχεδόν νά συμβιβάζεται πρός τὸν περιβάλλον της και δι πατέρας της, βλέποντας όλη αυτή την άλλαγη, έννοιασε μιά μεγάλη χαρά. Μά ή άλλαγη αύτη δέν ήταν παρά προσωρινή και τά γεγονότα ήρθαν νά διαπεύσουν τις έλπιδές του. Μιά μέρα ή «Εμμα, ή δεύτερη γυναίκα του Ζόφφερ και ή Σολάνης προετοίμαζαν μαζί ένα αναψυκτικό. Πλήρης συνεννόηση, βασιλεύει μεταξύ τους. Τότε είχε τελειώσει δύναντας παρουσιάσηκε ό βιομήνανος. Άμεσως ή δύνα γυναίκες, με τό ίδιο αυθόρυμπο κίνημα, τού δέντειναν ή καθεμαδύνα ποτήρι για νά πιει. Ο Ζόφφερ έκοιταξε τις δύνα γυναίκες, έπειτα τά δύνα ποτήρια και διάλλεξε, μισιερ' από ένα μικρό διαταγμό, τά ποτήρια της γυναίκας του. «Α ! αύτό ήταν πολι ! Ή Σολάνης μέντανη μανίας πετάχε στό πάτωμα τό δικό της ποτήρι, πώς έγινε κομμάτια, ένα το περιεχόμενό του λέρωσε τη γόμπα της μητριαῖς της.

Αύτη τη φορά δι πατέρας της δέ μπορούσε νά τη συχωρέσῃ. Η Σολάνης άγιε νά τιμωρηθῇ παραδειγματικά και δι πατέρας της, αφού συμ-

Σεπτεμβρίου

βούλευνται της κόρης της.

— Δινι ! Ο τρόπος νόμαστο γηγενής πάτα.

— Να λάνης κατατούν στον σφάλμα.

— Να, Από αλική Βέροπ, τι.

Τού της για την ωθούμενος χώρεσσας κώνος του φιλίας γιατί αι το φτερούν της πλειστού Βέροπ. Αρι Σολάνης από πρώτη παρέμβαση απειδαγόμενος σες στις μεράς της Βέροπ της γοραΐσιας χέρια της άφροντης της μαρτυρίας είληχε γνωστού λογούσες γιαφές μέτρα της πειρατείας της.

— Η δι της φρεσκάλλας πέθανε την ηθελε την στηρίζει τη διάσημη μαθήτριας νειρές την.

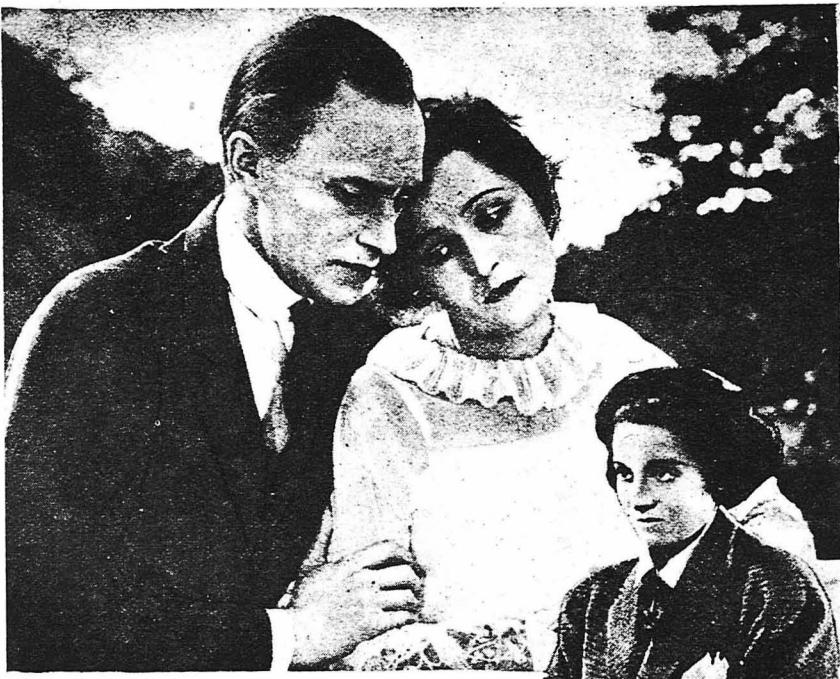
— Μα ψιλάνης έπειτα μέμενε στη της κ. Ιερής κε μόνη τη πήδηξε στα σπασε. Το πάλι τη θος νά είναι ηθελε στο παρόν πού διαμή σεν κ' απέστη στην γενειά τη πατέρα τού πάτην νότια στο ματάλι γιανες σημειώνων. Μα της μέριας από ήλιο.

— Η στην πετρέλαιο άπο την στηρίζει τη διάσημη μαθήτριας νειρές την.

— Μα ψιλάνης έπειτα μέμενε στη της κ. Ιερής κε μόνη τη πήδηξε στα σπασε. Το πάλι τη θος νά είναι ηθελε στο παρόν πού διαμή σεν κ' απέστη στην γενειά τη πατέρα τού πάτην νότια στο ματάλι γιανες σημειώνων. Μα της μέριας από ήλιο.

— Η στην πετρέλαιο άπο την στηρίζει τη διάσημη μαθήτριας νειρές την.

Πουν :

Αγαπούσε τρελλά τὸν πατέρα της.

Ο ΠΛΟΥΣΙΟΣ βιομήνανος Ζωρίχης Ζόφφερ είχε διτή τον χρειαζόταν για νά ζητεί εντυχισμένος. Είχε μια γυναίκα την «Εμμα», πού ήταν άλληντο θαύμα όμορφης και χάρης και μια θελητική κόρη από το πρώτο του γάμο του τη Σολάνη, ή όποια θά μπορούσε ν' αποτελή τη γιαγιτεία της ζωῆς του. Μά διλες, ή άνησυχίες πού δοξύμαζε ό Ζόφφερ προηρχούσαν από τη Σολάνης κι' από την ξεχωριστή άγαπη πού αυτή έτρεφε πρός τὸν πατέρα της. Πρέπει νά πούμε διτή ή κόρη έννοιωσε μια τυφερή άγαπη πρός τὸν πατέρα της, μιαν άγαπη πορτεστότικη παθητική ή όποια δεν άργησε νά μεταβληθῇ σε άλληντη ηρεμία. Άπο μικρό παιδάρι ή Σολάνης, από τὸν πατέρα της, έλαττενε τὸν πατέρα της. Είχαν κάνει πολλά ταξειδιά μαζί και είχαν τις ίδιες σκέψεις και γονότα. Ωστόσο ό Ζόφφερ είχε τὴν ίδεα, διτή στην ένος χρόνου είνε πάντα κάτι πένθιμο και για αυτή έζωψε μωτικά μέσα του τη σκέψη νά βροῦ μια σύντροφο της ζωῆς του, πού θ' άντικαντούσε τὴν πενθαμένη μητέρα της Σολάνης. Ειν' άλληντα διτή δέν έψαξε και πολὺ για νά βροῦ αυτή τη σύντροφο, ή διότια τού παρούσαστηγε σὲ μια λουτόπολη στὸ πρόσωπο της «Εμμας» πού τὴν άγαπησε τρελλά. Κ' έτσι ο έρως έννοιωσε άκομη μια φορά τὸ θάνατο.

Μά δι πατέρας είχε ύπολογισίει χωρίς τη ζήλεια της κόρης του. Μόλις ή Σολάνης είδε τη δεύτερη μητέρα της ήγειραστατικά στὸ σπίτι του, διτή τον έζωψε τὴν άντικαντούσε τὴν πενθαμένη μητέρα της Σολάνης. Κι' άμεσως άρχισε νά κάνει ένα συρρό τρέλλες, ή διποτες άρχισαν νά έξερεθίσουν τὸν πατέρα της έναντιν της και δημιουργούσαν μεταξύ αυτής και της μητριαῖς της μιαν άτμοσφαιραν έχθρική. «Έτσι μια μέρα πού ή Σολάνης είδε έπανω πάτην γραφείο τού πατέρα της μια κορινά μέτη τη φωτογραφία της μητριαῖς της, έζωψε καλό νά βγάλῃ τὴν φωτογραφία και νά βάλῃ στή θέση της μια φωτογραφία της Σολάνης της. Μά άλλη φορά άντικαντούσε μιαν άνθιδέσμην την όποια είχε φτιάξει ή μητριαῖς της και της είχε βάλει στη μέση του τραπεζιοῦ με μάνη άλλη πού την είχε φτιάξει ή ίδια. Μ' αυτό ήθελε νά κάνη τὸν πατέρα της νά καταλάβῃ, διτή κανείς άλλος έκτος ή πατέρη δέν είχε τὸ δικαιωμα νά μαζεύῃ άνθη γι' αυτόν. Κατά τη διάρκεια μαλίστα τού φαγητοῦ έβαλε τὴν άνθιδέσμην αυτή μεταξύ τού πατέρα της και της μητριαῖς της για νά μη μπορούν μεταξύ

Φέρεσες άγορι-στηκα ρευχα και,

καβάλλας σ' ένα γαϊ-δουράκι πέρασε τὰ σύνορα.

ΣΤΗΣ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΣ

α Παύλου Τζίννερ. Παραγγή «ΟΥΦΑ».

ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΙΩΝΕΡΝΕΡ .. Σολάνς
ΦΙΤ .. . . Ό πατέρας της
ΛΙΜ .. . . Ό ζωγράφος

αι τή γυναίκα του φώναξε τήν
νή της άνακουνώση τήν τιμωρία

ή της τήν μόνοχεσή σου, τής είπε,
τό δύο έφερθηκες είναι άκατο-
ποτερές νά έξακολουθήσης νά μέ-
δη χωρίσουμε!

ισ ωρε, μπαπά! φώναξε ή Σο-
λάνης άξαφνα δηλη τή σημασία
της.

της ιπασ νά σε βάλω οικοτροφοφο.
νά βάλω στό οικοτροφείο τής κ.
ντά λάκεν.

Σολάνης ίκέτευσε τόν πατέρα
ην άποφασή του. Ό Ζόφερο,
τή γυναίκα του, δεν τήν έσυ-
τ φορά. Ή Σολάνης, φαινομενι-
νέτης ψηφιακός μόνο,
πολι πού ήταν συνηθισμένο νά
ευ νερο, δεν έλογάριζε νά μείνη-
νη καιρό μέσα στό κλουβί τής κ.
ως μόλις μπήκε στό οικοτροφείο, ή
ει γίνεται άνυπόφαρο. Άπο είνην
κι διάς έδωσε τό παράδειγμα τής
πιο άγριες φάρ-
γηρές της και ίδιαιτέρως στήν κ.
ρία συνήθιζε νά κάνη τή γελοιο-
νακα. Μιά μέρα πάστηκε στά
διευθύντρια. Ή κατάσταση γινό-
κι ή κ. Βέροια πού στό διάστημα
δι ασκαλής σταδιοδομίας της
πλά χαριτωμένα τέρατα. Ομο-
Σολάνης ήταν άνωτέρα δύον. "Ε-
να θυμωμένο γράμμα στό πα-
θιστώντας τον ένιμερο τῶν τρομα-
θιστώντας τῆς κόρης του και τού-
τον άφησε νά τήν τιμωρήση μ'ένα
ηγατικό ή νά τήν άποσύρη δάπο τό

ρο δέν δργησε νάρθη. Ό κ. Ζόφερο,
Βέροια συνιμορφώθη δπως
η του. Τότε, ή Σολάνης καταδικά-
σεις στό οικοτροφείο κατά
τῶν διακοπών, ένω ή άλλες συμ-
ειώνα παραθερίζαν με τής οικογέ-

τα τό δυσάρεστο αιτό νέο, ή Σο-
λάνης τήν άποφασή της: δέν θά
να λεπτό πλέον μέσα στή φυλακή
ι ρίγματα, μόλις ή Σολάνης βρέθη-
ναι εδέν τήν έπιτροπει κανείς
δι τού οικοτροφείου και τό-
πο ήταν έλευθερο θά ξιναγόνταν
κούριτσο πού δέν έπαψε κατά βά-
τω τοτε. Αφού δι πατέρας της δέν
κι αύτη θά ξιναγόντε
τής σπίτι. Μπήκε σ' ένα τραίνο
την Ελλεία, έπτασ ώς τό Τερ-
ρίζει δάλο τραίνο, μέτ σκοπό νά
ταία, στήν Φλωρεντία! Ή Φλω-
ρεντία σορές κουβεντιάζοντας με τῶν
δι είλαν μιλήσει γιά τήν πατέριδα
Εγαν κανείς μάλιστα και τό σχέδιο
την έπιστρεθούν, μά δι γάμος του
Τόρα πού ήταν μόνη της θά πή-
σεις αύτη τής άγαπτης και τῶν
και καθώς πρόφερε τό μαγικό δνο-
ντησίας, ή ψυχη τής Σολάνης γέμιζε
φων.

δι θά πήγαινε στή Φλωρεντία
γιά τά πάντα και τό οικοτρο-
φείο είχε δραπετεύσει και τή μη-
τρο την μισούσε κι αύτόν άκομη
πού τόσο τόν άγαπούσε.

την στή Φλωρεντία δέν έπρόκειτο

νά γνωρίση και τόν έρωτα, άγαπωντας κανέναν
Ιταλό καλλιτέχνη, άπο έκείνους πού είνε γεμά-
τη ή πόλις αύτή.

Μά δέν ήταν εθκολο γι' αύτη νά φτάση στήν
πολυαγαπημένη της πόλη, γιατί έπρεπε νά πε-
ράση τά σύνορα και διαβατήριο δέν είχε. Φυσι-
κά, ή Σολάνης λίγο άνησυχούσε γιά μιά τέτοια
διατύπωση. Μά ή πραγματικότης διέλυσε τά
δυειά της στόν πρώτο σταθμό τῶν συνόρων.
Έκει τού κάνουν ή Σολάνης προσπάθησε, έξα-
σκώντας δλη της τή γοητεία, νά ξεγελάση μ' ένα
γυναικειο ψέμμα τό σταθμάρχη. "Ο άνθρωπος
αύτός ήταν συνηθισμένος στήν ψέμματα, είχε
άκοντει πολλά στό διάστημα της σταδιοδογίας
του.

"Η Σολάνης τού είπε δι τό διαβατήριο της
τό είχε δι πατέρας της.

Γράφτε στόν πατέρα σας νά σας στείλη
τό διαβατήριο σας κ' έτσι θά περάσετε στήν
Ιταλία.

Μά ή Σολάνης δέ σκεφτότανε καθόλου νά εί-
δοποιήση τόν πατέρα της κι' άκομα περισσότερο
τή μυτριά της, κι' οι δύοι είπρεπε νάγυνη-
σουν τήν άποδαση της άπο τό οικοτροφείο,
δης και διδήποτε δλλο θά τής συνέβαινε στό
μέλλον...

Γι' αύτό έφυγε άπο τό σταθμό περίληπτη
βλέποντας τήν πρώτη αύτη δυοκοίλια πού τής
τύχαινε στό ταξεδί της. Μά δέν ήταν άπο αύ-
τες πού διοχεδούν ευκολα μπροστά στά έμ-
ποδία.

Και άποφασισένη νά πάει στή Φλω-
ρεντία πατέφυγε σε μιά πανουργία: άγόρασε τά
ρούχα ένδις νεαρού λαθρεμπόρου και έτσι, με-
ταμφιευμένη σ' άγόρι, καβάλλα άπάνω σ' ένα
γαϊδουράκι, κατώθωσε νά μπη στήν Ιταλία.
Είχε θερδίσει τό παγνιδι. "Επειτα, ευκολώτα-
τα, κατώθωσε νά πάση στή Φλωρεντία.

Φρόντισε τ' άντοτίνεια φούχα περιπλανιόταν
ημέρες διόλκηρες στούς δρόμους θαυμάζοντας
τής θυμοφίες τής τέχνης, τής φύσεως και τής
ζωής. Η εντυχία της ήταν μεγάλη πού είχε
έπιτελους άποκτήσει τήν έλευθερία της κ' έτσι
πραγματοποιήσει τό θωμαίτερο δνειρό της.

Έκει, μιά τά βήματά της τήν έφεραν πρός
ένα σταυροδόρι, μπου ένας φωτός ζητιάνος
έπαιξε βιολί, περιστοιχισμένος άπο ένα σωρό¹
κυπόλητα παιδιά. Η άθλιότης τού άνθρωπου
αύτού συγκίνησε τήν καρδιά τής κόρης, ή δοπία,
παιρνοντας τό βιολί του, άρχισε νά παίξη με
δλη τής τήν τέχνη.

"Επειτα έβγαλε τό καπέλλο της, τό πήρε στά
χειρά της κι' άρχισε νά ζητάη τή βοήθεια τού
κόσμου γιά τό φωτόδι βιολονίστα. "Ο κέσους τής
έδινε πρόθυμα. "Επειτα ή Σολάνης πήρε πάλι τό
βιολί κι' άρχισε νά παίξη.

Τό πλήθος άκοντει γοητευμένο τά κοιμιάτια
πού έπαιξε, δταν ήταν αύτοκίνητο στάθηκε έκει
κοντά. "Ένας άνδρας και μιά γυναίκα κατέβη-
καν γιά ν' άκοντον τόν άντοσχέδιο μουσικό.
Ό αντρας, ένας νεαρός Φλωρεντίνος ζωγράφος,
γοητεύθηκε άμεσως άπο τής γραμμές τής Σο-
λάνης, ή δοπία έξακολουθούσε νά φοράει τ' άν-
τριάκεια φούχα.

— Νά τό μοντέλο πού γύρευα γιά νά φτιά-
χω τό μεγάλο μου πίνακα, είπε στήν άδελφη
τού τόν συνώδευσε.

Και, πλησιάζοντας ζωγρά τή Σολάνης, τή φύ-
τησε.

— Ήλες μου, μικρέ μου θέλεις νιαρθής μαζί

Ο βιολονίστας έπαιρνε τής πόζες πού ήθελε ό ζωγράφος.

πας: Θά μου χρησιμεύσης γιά μοντέλο.
Η Σολάνης δέχτηκε και δι καλλιτέχνης άρχισε νά ζωγραφίζει με
θέρμη τό βιολονίστα, χωρίς ούτε στιγμή νά φανταστή δι τά κάτω
άπο τάντοντίκεια φούχα τού μοντέλου του κρυβόταν μιά γυναίκα.
Οταν τό έργο έτελείστηκε, έξετέθη κι' ο ζωγράφος του μέρες
δοξάζετηκε γιά τή μεγάλη έπιτυχη του. Διάφορες έφημερίδες
τό άναδημοσίευσαν.

Η Σολάνης τόν άκουγε χαμογελώντας.